

КЪ КОРИФАНОМЪ ПОСЛАНИЕ Е.

Гл. Й.

І. Печаль ко, іаже по Г҃бъ, покааніе нераскаанно во спасеніе содѣловаетъ: а сегѡ міра печаль, смртъ содѣловаетъ.

ІІ. Се ко сїе самое, єже по Г҃бъ ѿскорбітиса вамъ, колико содѣла въ васъ тужаніе; но ѿбѣтъ, но негодованіе, но страхъ, но вожделеніе, но ревность, но ѿмшеніе. во всемъ предстavисте себѣ чисты быти въ вѣщи.

ІІІ. Іше ко и писахъ вамъ, не ѿбидѣвшаго ради, ниже ѿбидимаго ради, но за єже іавитиша въ васъ тужанію нашею єже ѿ васъ предъ Громъ.

ІV. Сегѡ ради оутѣшихомса ѿ оутѣшеніи вашемъ: лишше же паче возрадовахомса ѿ радости Титовъ, іако покониша дхъ єгѡ ѿ всѣхъ васъ:

ІV. Іако ішце что ємъ ѿ васъ похвалихса, не посрами хса: но іако всѧ воистине глаголахомъ вамъ, тако и похваленіе наше, єже къ Титу, истинно бысть:

ІV. І оутроба єгѡ излиха къ вамъ єсть, воспоминающаго всѣхъ васъ послушаніе, іако со страхомъ и трепетомъ прїасть его.

ІV. Радиоса оубо, іако во всемъ дерзяю въ васъ.

ГЛАВА Й.

І. Сказывемъ же вамъ, братие, благодарить Господа данию въ црквахъ Македонскихъ:

ІІ. Іако во мноземъ исквшеніи скорбей и збывтокъ радости ихъ, и іаже во глаголище нищета ихъ и збывточествова въ Богатство простоты ихъ:

ІІІ. Іако по силѣ ихъ, свидѣтельствую, и паче силы добродѣти,

ІV. Со многимъ моленіемъ молающе насъ, благодарить и ѿбщеніе слаженія, єже ко стымъ, пріасти намъ,

ІV. И не іакоже надѣахомса, но себѣ вдаша первѣе Гдви, и намъ волею Господи: